อันตรายของลิ้น

[ไทย – Thai – تايلاندي]

ดร.รอชิด บิน หุเสน อัล-อับดุลกะรีม

แปลโดย : รุสดี การีสา

ตรวจทานโดย : ฟัยซอล อับดุลฮาดี

ที่มา : หนังสือ อัด-ดุรูส อัล-เยามียะฮฺ มิน อัส-สุนัน วะ อัล-อะห์กาม อัช-ชัรอียะฮฺ, เว็บ al-islam.com

2013 - 1434

IslamHouse.com

خطر اللسان

« باللغة التايلاندية »

د. راشد بن حسين العبد الكريم

ترجمة: رشدي كاريسا

مراجعة: فيصل عبدالهادي

المصدر: كتاب الدروس اليومية من السنن والأحكام الشرعية

موقع الإسلام www.al-islam.com

2013 - 1434

IslamHouse.com

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงเมตตา ปรานียิ่งเสมอ

อันตรายของลิ้น

อัลลอฮฺ สุบหานะฮุวะตะอาลา ตรัสว่า

﴿مَّا يَلْفِظُ مِن قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ ﴿١٨﴾﴾ [ق : ١٨]

ความว่า: ไม่มีคำพูดคำใดที่เขากล่าวออกมาเว้นแต่ใกล้ๆ เขานั้นมี (มะลัก) ผู้เฝ้าติดตาม ผู้เตรียมพร้อม (ที่จะบันทึก) [สูเราะฮฺก็อฟ : 18]

และความหมายของคำว่า เราะกีบ นั้นคือ มะลาอิกะฮฺคอยเฝ้าดูพฤติกรรมของเขา ส่วนคำว่า อะตีด นั้นหมายความว่าคงอยู่กับเขาตลอดเวลา

จากท่าน สะหฺลฺ บิน สะอัด กล่าวว่า ท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า

«مَنْ يَضْمَنْ لِي مَا بَيْنَ لَحْيَيْهِ وَمَا بَيْنَ رِجْلَيْهِ أَضْمَنْ لَهُ الْجَنَّةَ» [أخرجه البخاري والترمذي]

ความว่า “ผู้ใดที่ให้การรับรองต่อฉันซึ่งสิ่งที่อยู่ระหว่างสองขากรรไกรและระหว่างสองขาของเขา ฉันจะรับรองสวนสวรรค์ให้กับเขา” [อัล-บุคอรีย์ เลขที่ 6474, อัต-ติรมีซีย์ เลขที่ 2408]

และจากท่านมุอาซ บิน ญะบัล เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า

عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ قَالَ: كُنْتُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي سَفَرٍ فَأَصْبَحْتُ يَوْمًا قَرِيبًا مِنْهُ وَنَحْنُ نَسِيرُ، فَقُلْتُ : يَا رَسُولَ اللَّهِ أَخْبِرْنِي بِعَمَلٍ يُدْخِلُنِي الْجَنَّةَ وَيُبَاعِدُنِي عَنْ النَّارِ، قَالَ : «لَقَدْ سَأَلْتَنِي عَنْ عَظِيمٍ وَإِنَّهُ لَيَسِيرٌ عَلَى مَنْ يَسَّرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ، تَعْبُدُ اللَّهَ وَلَا تُشْرِكْ بِهِ شَيْئًا، وَتُقِيمُ الصَّلَاةَ، وَتُؤْتِي الزَّكَاةَ، وَتَصُومُ رَمَضَانَ، وَتَحُجُّ الْبَيْتَ إِنِ اسْتَطَعْتَ إِلَيْهِ سَبِيْلًا»، ثُمَّ قَالَ: «أَلَا أَدُلُّكَ عَلَى أَبْوَابِ الْخَيْرِ : الصَّوْمُ جُنَّةٌ، وَالصَّدَقَةُ تُطْفِئُ الْخَطِيئَةَ كَمَا يُطْفِئُ الْمَاءُ النَّارَ، وَصَلَاةُ الرَّجُلِ مِنْ جَوْفِ اللَّيْلِ» قَالَ: ثُمَّ تَلَا ﴿تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنْ الْمَضَاجِعِ حَتَّى بَلَغَ يَعْمَلُونَ﴾، ثُمَّ قَالَ : «أَلَا أُخْبِرُكَ بِرَأْسِ الْأَمْرِ كُلِّهِ وَعَمُودِهِ وَذِرْوَةِ سَنَامِهِ؟»، قُلْتُ: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: «رَأْسُ الْأَمْرِ الْإِسْلَامُ، وَعَمُودُهُ الصَّلَاةُ، وَذِرْوَةُ سَنَامِهِ الْجِهَادُ» ثُمَّ قَالَ : «أَلَا أُخْبِرُكَ بِمَلَاكِ ذَلِكَ كُلِّهِ؟» قُلْتُ : بَلَى يَا نَبِيَّ اللَّهِ، فَأَخَذَ بِلِسَانِهِ قَالَ: «كُفَّ عَلَيْكَ هَذَا»، فَقُلْتُ : يَا نَبِيَّ اللَّهِ وَإِنَّا لَمُؤَاخَذُونَ بِمَا نَتَكَلَّمُ بِهِ؟، فَقَالَ : «ثَكِلَتْكَ أُمُّكَ يَا مُعَاذُ، وَهَلْ

"يَكُبُّ النَّاسَ فِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِهِمْ أَوْ عَلَى مَنَاخِرِهِمْ إِلَّا حَصَائِدُ أَلْسِنَتِهِمْ"
[أخرجه الترمذي]

ความว่า: ฉันได้ถามท่านนบีว่า: "โอ้เราะสูลุลลอฮฺโปรดบอกฉันซึ่งการงานหนึ่งที่ทำให้ฉันได้เข้าสวรรค์ และทำให้ฉันห่างไกลจากไฟนรกด้วยเถิด" ท่านตอบว่า: "แท้จริงท่านได้ถามเรื่องที่ยิ่งใหญ่นัก แต่ทว่ามันเป็นเรื่องง่าย สำหรับผู้ที่อัลลอฮฺทรงประทานความง่ายดายแก่เขา นั่นก็คือท่านอิบาดะฮฺต่ออัลลอฮฺโดยที่ท่านไม่ตั้งภาคีใดๆ กับพระองค์ ท่านละหมาด ท่านจ่ายซะกาต ท่านถือศีลอดในเดือนเราะมะฎอน ท่านประกอบพิธีหัจญ์ ณ บัยติลลาฮฺ" หลังจากนั้น ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ก็ได้กล่าวต่ออีกว่า : "เอาไหมฉันจะบอกแก่ท่านซึ่งบรรดาประตูของความดีงาม ? นั่นคือการถือศีลอดซึ่งเป็นเกราะกำบัง และการบริจาคทาน(เศาะดะเกาะฮฺ) สามารถลบล้างความผิด เสมือนกับน้ำที่ดับไฟ และการละหมาดของคนๆ หนึ่งในยามค่ำคืน" หลังจากนั้นท่านก็อ่าน

﴿تَتَجَافَىٰ جُنُوبُهُمْ عَنِ ٱلْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَٰهُمْ يُنفِقُونَ ﴿١٦﴾ فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّآ أُخْفِىَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَآءًۢ بِمَا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾﴾ [السجدة : ١٦-١٧]

ความหมาย: สีข้างของพวกเขาเคลื่อนห่างจากที่นอนพลางวิงวอนต่อพระเจ้าของพวกเขาด้วยความกลัวและความหวังและพวกเขาบริจาคบริจาคสิ่งที่เราได้ให้ไปเป็นเครื่องยังชีพแก่พวกเขา ดังนั้น จึงไม่มีชีวิตใดรู้สิ่งที่ถูกซ่อนไว้สำหรับพวกเขาให้เป็นที่รื่นรมย์แก่สายตาเป็นการตอบแทนในสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้ [อัส-สัจญ์ดะฮฺ : 16-17]

หลังจากนั้นท่านได้กล่าวอีกว่า : “เอาไหมฉันจะบอกแก่ท่านซึ่งสิ่งที่เป็นหัวหลัก เสา และจุดสุดยอดของมัน ? ฉันตอบว่า: “เอาสิโอ้ท่านเราะสูลุลลอฮฺ” ท่านกล่าวว่า: “หัวหลักของกิจการนั้นคืออิสลาม เสาของมันคือการละหมาด และจุดสุดยอดของมันคือการญิฮาด”

หลังจากนั้นท่านได้กล่าวอีกว่า :“เอาไหมฉันจะบอกแก่ท่านซึ่งสิ่งที่ครอบคลุมของทั้งหมดที่กล่าวมา? “ฉันตอบว่า”: “เอาสิโอ้ท่านเราะสูลุลลอฮฺ”แล้วท่านก็จับลิ้นของท่าน และกล่าวว่า: “ท่านจงระงับสิ่งนี้” ฉันจึงกล่าวว่า: “โอ้นบีของอัลลอฮฺ พวกเราจะถูกไต่สวนในสิ่งที่เราได้พูดด้วยกระนั้นหรือ ?” ท่านตอบว่า : “ใช่ซี โอ้ มุอาซเอ๋ย แล้วที่มนุษย์ต้องถลำใบหน้าหรือ

จมูกเข้าไปในไฟนรกมิใช่เพราะผลจากลิ้นของพวกเขาดอกหรือ?” [อัต-ติรมิซีย์ ลำดับที่ 2616 และท่านกล่าวว่า เป็นหะดีษหะซัน เศาะฮีห์]

คำอธิบาย

ลิ้นของมนุษย์นั้นอันตรายยิ่งนัก ได้ปรากฏการเตือนให้ระมัดระวังเกี่ยวกับการใช้ลิ้นจากตัวบทมากมายเนื่องจากสำหรับลิ้นของมนุษย์นั้นมีช่วงเวลาหนึ่งที่ยากในการที่จะระมัดระวังในการใช้มันและเป็นเรื่องง่ายที่ผู้ใช้ลิ้นจะถลำเข้าสู่ช่วงเวลาดังกล่าว โดยเฉพาะผู้ที่ไม่ค่อยจะระมัดระวังและไม่ได้ใช้มันในเรื่องที่ดีงามเท่านั้น ด้วยเหตุนี้ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้บอกให้เราทราบว่ามันคือต้นเหตุที่ทำให้ผู้คนเข้านรกมากที่สุด

ประโยชน์ที่ได้รับ

- อันตรายของลิ้นและวาญิบในการที่จะต้องระมัดระวังในการใช้มันเนื่องจากบางครั้งมนุษย์อาจจะตกนรก

เพียงด้วยกับคำหนึ่งคำที่กล่าวออกไปโดยที่เขาไม่ได้ใส่ใจกับมัน

- การปละปล่อยละเลยในการใช้ลิ้นเป็นเหตุให้เขาต้องลงนรกและการรักษาและระมัดระวังในการใช้เฉพาะเรื่องทีเป็นอิบาดะฮฺต่ออัลลอฮฺนั้นเป็นเหตุให้เขาได้เข้าสวรรค์
- เป็นเรื่องที่ผิดอย่างมากสำหรับมนุษย์ที่ปละปล่อยละเลยลิ้นของพวกเขาให้พูดในสิ่งที่ไม่ได้เป็นประโยชน์แต่อย่างใด